

слово не мѡжатъ сички те да го вмѣстатъ, но онѡа, на който ѣ дадено.

12 Защото има скопцѡ който тако са се родили ѡ оутрѡба та мѡичина си: и има скопцѡ, който ѡ чело-вѣцѡ те са се скопили: и има скопцѡ, който сами са се скопили заради царство то небесно, който може да вмѣсти, да вмѣсти.

13 Тогѡва мѡ доведѡха малки дѣчица, да си тѡри рѡцѣ те на нѡхъ, и да се помѡли, а оученицѡ те имъ запретиѡха.

14 И Исѡсъ имъ рече: ѡставѡте дѣца та, и не имъ возбранѡвайте да дойдѡтъ при мене: защото на таки-ва ѣ царство то небесно.

15 И като тѡри рѡцѣ те си на нѡхъ, ѡиде ѡ тамъ.

16 И ѣто ѣдинъ мѡкой си доидѣ, и рече мѡ: Оучителю благий, каквѡ докро да направимъ, да имамъ живѡтъ вѣчнѡи;

17 И той мѡ рече: що ме дѡмашъ благъ; никой не ѣ благъ, токмъ ѣдинъ Бгъ. но ако искашъ да влѣзнешъ въ живѡтѡтъ, сохрани заповѣди те.

18 Рече мѡ: кой: а Исѡсъ рече: сирѣчь: да не оубѡишъ: да не прелюбоудѣйствѡвашъ: да не оукраднешъ: да не ажесвидѣтелствѡвашъ:

19 Почитай башѡ си и мѡйка си: и, да обѡчашъ соудаси како самого себе си.

20 Рече мѡ онѡи юноша: тѡа сички те самъ сохранилъ ѡ младѡстъ тѡа си, що ми не достига тоше;

21 Рече мѡ Исѡсъ: ако искашъ да бѡдешъ совершенъ, иди продай сичко, што имашъ, и раздайго на сирѡмаси те, и ще да имашъ когатѣтво скрѡено на небо то: и ѣла слѣдъ мене.

22 И като чѡ юноша та това слово, ѡиде си печѡленъ: защото имаше много иманѣ.

23 И Исѡсъ рече на оученицѡ те си: истина ви го вѡримъ, зашо мѡчнѡ ще да влѣзне когатъ въ царство то небесно.

24 И пакѡ ви дѡмамъ: по лестнѡ ѣ гемѡйско то вѡже да прѡйде презъ иглѡни оуши, нежели когатѡ да влѣзе въ царство то Божѡе.

25 И като чѡха това оученицѡ те мѡ, почѡдѡхѡсе многѡ, и рекоѡха: кой прочее може да се спасѣ;

26 И поглѡдѡ ги Исѡсъ, и рече имъ: ѡ чело-вѣцѡ те това не ѣ възможно, а ѡ Бгъ сичко ѣ възможно.

27 Тогѡва ѡговори Пѣтрѡ, и рече мѡ. ѣто нѡе ѡставиѡхме сичко, и поидѡхме по тебе: що ще прочее да ни бѡде;